

Наукова бібліотека СумДПУ імені А. С. Макаренка

віртуальна виставка

Трагедія незнищеної волі:

***письменники жертви
політичних репресій***

Суми-2023

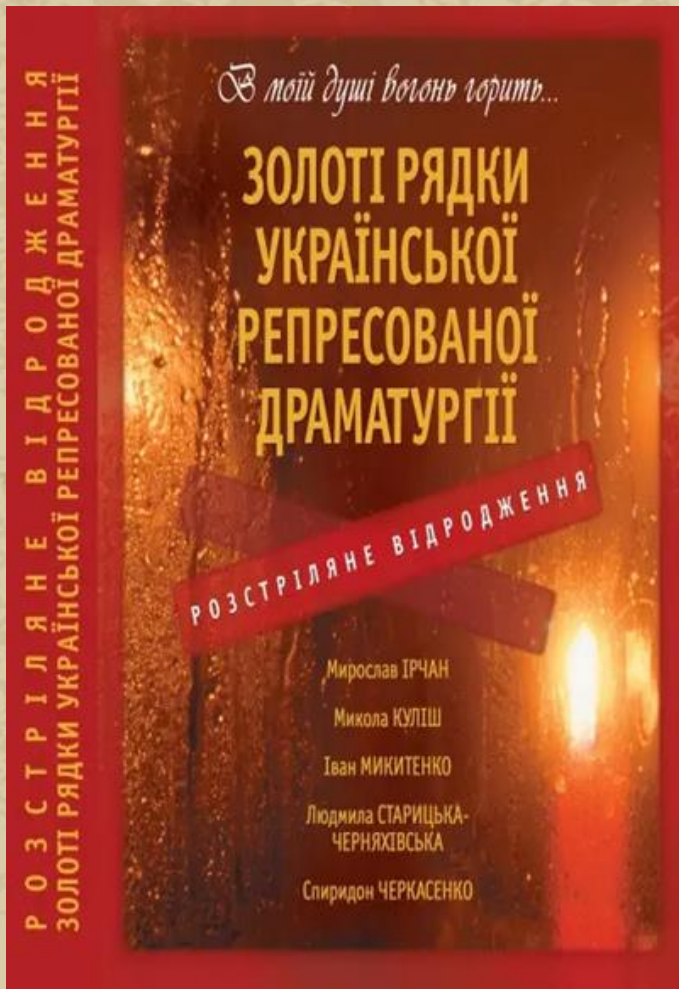

ПЕРЕХОЖИЙ!
ЗУПИНИСЬ НА МИТЬ
І СХИЛИ ГОЛОВУ.
ТУТ У 1941 РОЦІ
МІСТИЛАСЯ КАТІВНЯ
НКВС.
КРОВ'Ю НЕВИННИХ
ЗАМОРДОВАНИХ СИНІВ
І ДОЧОК ДРОГОБИЧЧИНИ
ПРОСЯКНУТІ МУРИ
ЦЬОГО БУДИНКУ.
ВОНА ВОЛАЄ
СПРАВЕДЛИВОСТІ!

РОЗСТРІЛЯНЕ ВІДРОДЖЕННЯ

Лесь Курбас	Василь Верховинець	Володимир Гадзінський	Мирослав Ірчан
Василь Бобинський	Михайло Драй-Хмара	Дмитро Загул	Микола Івасюк
Дмитро Бузько	Микола Леонтович	Василь Вразликий	Микола Макаренко
Микола Вороний	Михайло Семенко	Евген Плужник	Іван Палажка
Микола Кулиш	Михайло Бойчук	Микола Хвильовий	Валер'ян Підмогильний
Григорій Косинка	Кость Буревий	Юрій Вухналь	Василь Седляр
Володимир Ярошенко	Григорій Епик	Олекса Влизько	Гнат Хоткевич
Миколар Опацький	Майк Йогансен	Дмитро Фальківський	

1930-ті роки

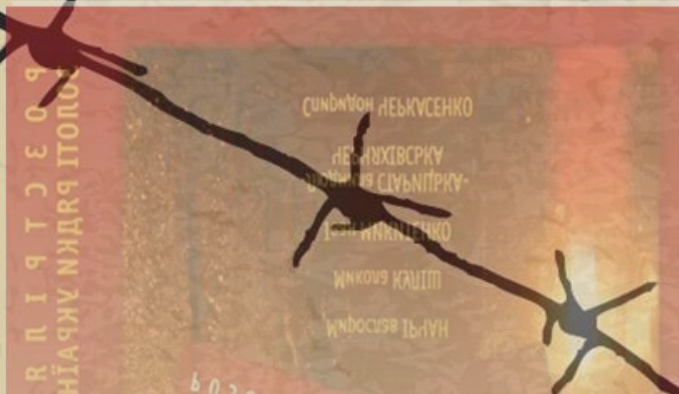

Розстріляне відродження — це літературно-мистецьке покоління 20-х — початку 30-х років XX століття в Україні, яке за короткий термін видало високохудожні твори, що вражали світ своєю новизною, але, на жаль, було знищене й закатоване тоталітарним сталінським режимом.

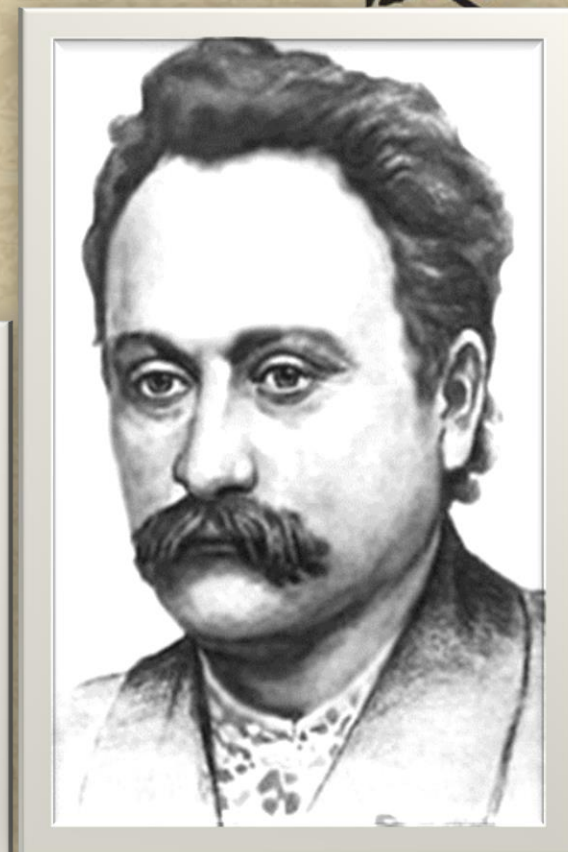
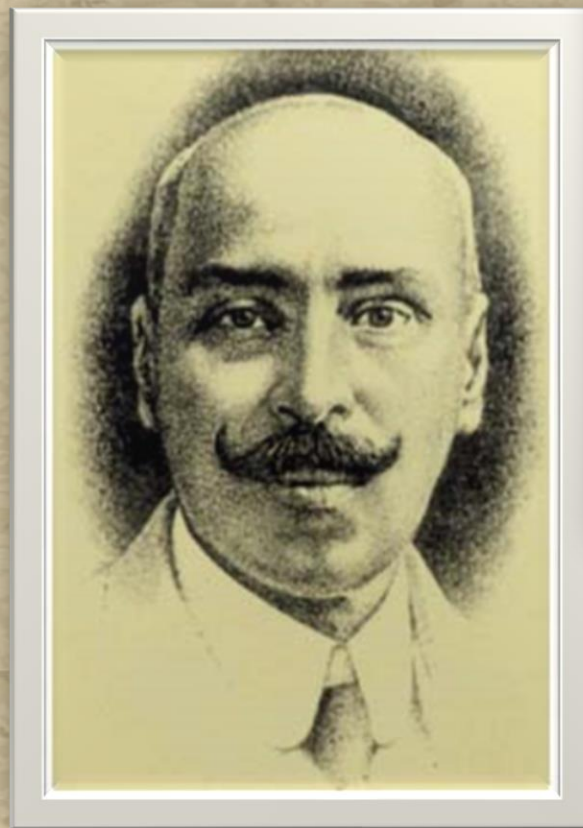
На перше жовтня 1925-го року в Україні налічувалося близько 5000 письменників. Усі вони різні: неокласики, футуристи, авангардисти, імпресіоністи і ті, хто не хотів канонів.

А потім була радянська влада, яка процесом українізації «поклала сир в мишоловку».

Українізація — складова політики коренізації, яка передбачала просування й упровадження елементів української мови й культури в різних сферах суспільного життя.

Це відродження було пов'язано з тим, що українські митці навіть за умов замовчування й заборони створили тексти, гідні світового поціновування (Микола Куліш, Іван Франко, Михайло Коцюбинський), з довгоочікуваним набуттям Україною своєї державності, з датою українізації та різнобічних свобод, обіцяних революціями 1905–1917 рр.

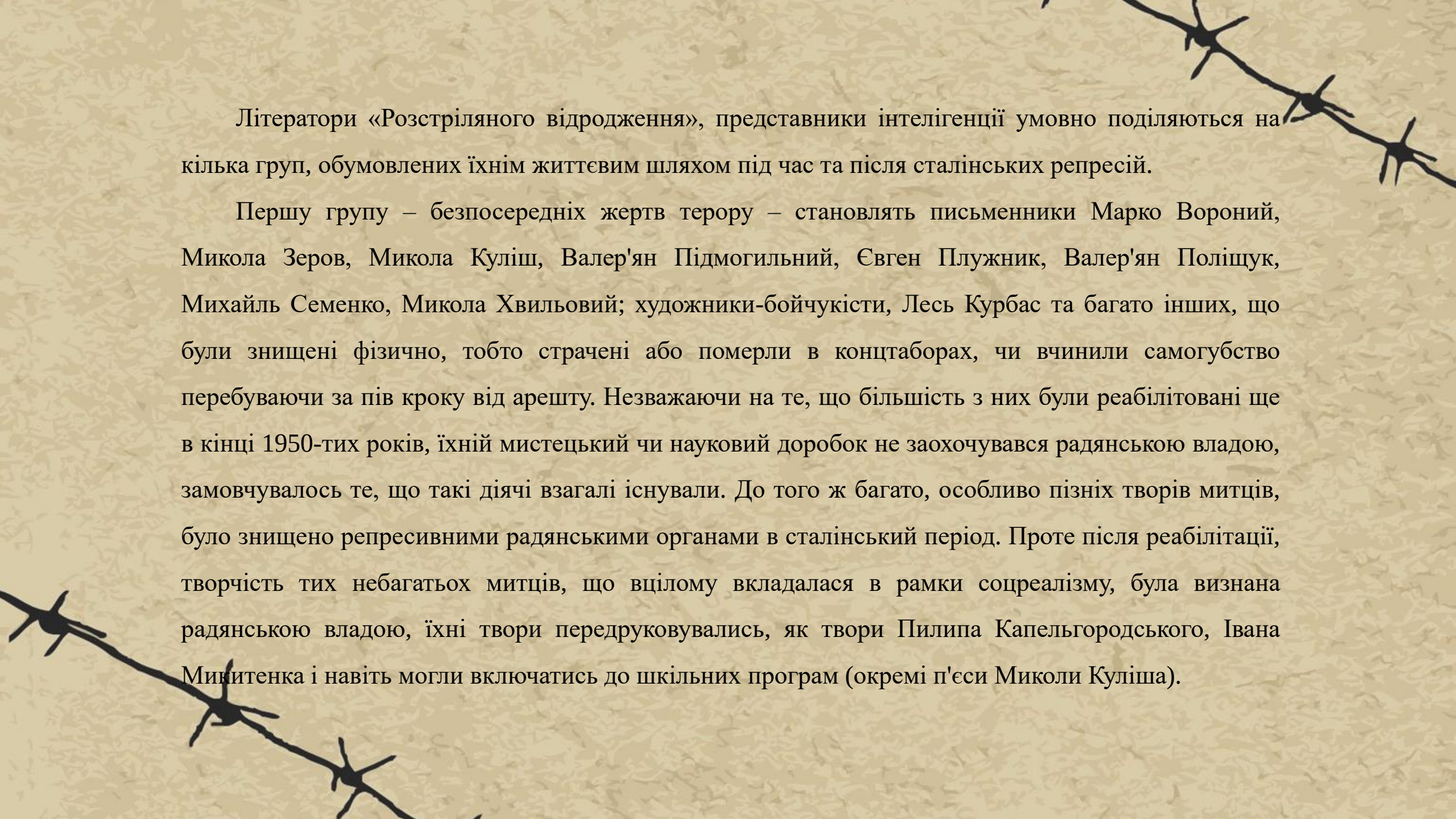

Термін «Розстріляне відродження» належить Єжи Гедройцю. Вперше це формулювання з'явилося у його листі до Юрія Лавріненка від 13 серпня 1958 року – як пропозиція назви антології української літератури 1917–1933 років. Антологію на замовлення Гедройця підготував Лавріненко. Видання представляє найкращі взірці української поезії, прози й есеїстики 1920-30-х рр. За це десятиліття (1921–1931) українська культура спромоглася компенсувати трьохсотрічне відставання й навіть переважити на терені вітчизни вплив інших культур.

Таємниця «літературного злочину», за який ліквідовано українських радянських письменників 30-х років, тривожила багатьох.

Антологія творів і розстріляних, і «перевихованих», і пропалих безвісти вийшла у Парижі 1959 року. З неї видно їхню головну вину перед сталінським режимом: вони прагнули зберегти письменницьку честь і національну гідність. Тут зібрано справді найкращі твори.

Літератори «Розстріляного відродження», представники інтелігенції умовно поділяються на кілька груп, обумовлених їхнім життєвим шляхом під час та після сталінських репресій.

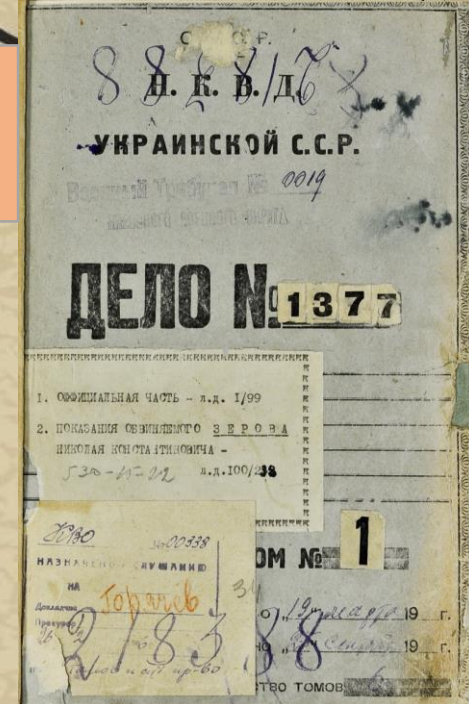
Першу групу – безпосередніх жертв терору – становлять письменники Марко Вороний, Микола Зеров, Микола Куліш, Валер'ян Підмогильний, Євген Плужник, Валер'ян Поліщук, Михайль Семенко, Микола Хвильовий; художники-бойчукісти, Лесь Курбас та багато інших, що були знищені фізично, тобто страчені або померли в концтаборах, чи вчинили самогубство перебуваючи за пів кроку від арешту. Незважаючи на те, що більшість з них були реабілітовані ще в кінці 1950-тих років, їхній мистецький чи науковий доробок не заохочувався радянською владою, замовчувалось те, що такі діячі взагалі існували. До того ж багато, особливо пізніх творів митців, було знищено репресивними радянськими органами в сталінський період. Проте після реабілітації, творчість тих небагатьох митців, що вцілому вкладалися в рамки соцреалізму, була визнана радянською владою, їхні твори передруковувались, як твори Пилипа Капельгородського, Івана Микитенка і навіть могли включатись до шкільних програм (окремі п'єси Миколи Куліша).

Зеров, М. Твори в двох томах [Текст]. Том 1 : Поезії ; Переклади / М. Зеров. – Київ : Дніпро, 1990. – 843 с.

Зеров, М. Твори в двох томах [Текст]. Том 2 : Історико-літературні та літературознавчі праці / М. Зеров. – Київ : Дніпро, 1990. – 601 с.

До першого тому творів видатного поета і вченого увійшли його поезії, а також переклади поетичних, драматичних та прозових творів, що належать до найвищих здобутків українського художнього слова. До другого тому творів – фундаментальні праці з літературознавства та історії українського письменства, що охоплюють період від «Енеїди» І. Котляревського до найяскравіших явищ українського літературного процесу 20-х років ХХ століття.

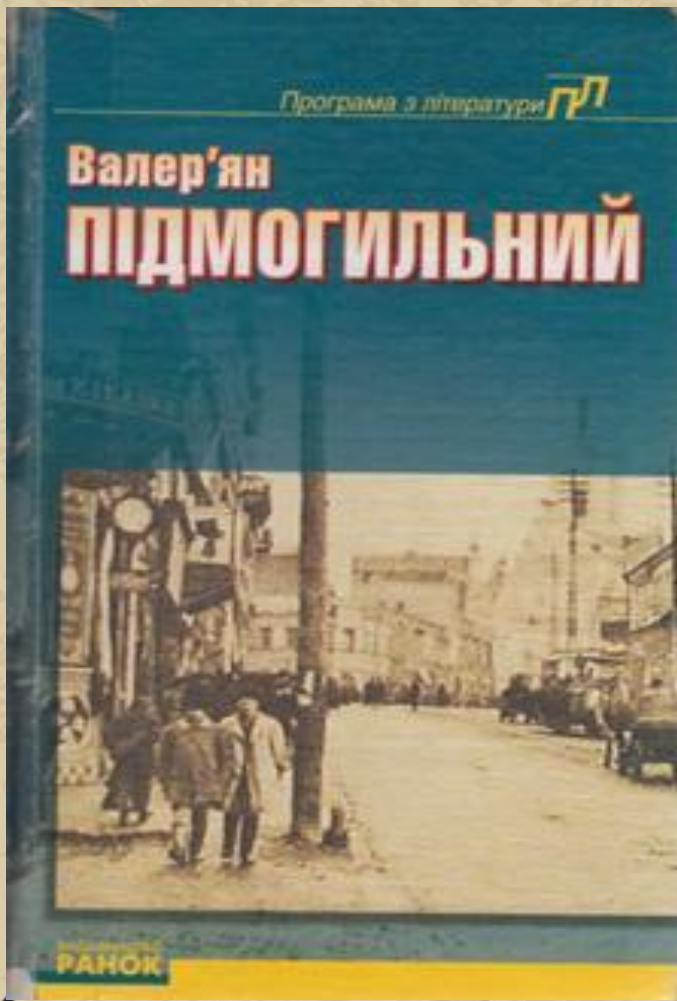

*Плужник, Є. Вибрані поезії [Текст] / Є. Плужник. – Київ :
Радянський письменник, 1966. – 259 с.*

Літературна діяльність поета, Євгена Павловича Плужника дала непроминальну художньо-філософську лірику, сповнену болем за людське серце, що агонізує в байдужій і жорстокій юрбі. Його поезія – імпресіоністичний світ самотньої, закоханої і світлої, іронічної душі, непримирливо спрямованої за межу сірих днів.

Поет-філософ Плужник розкриває протиріччя між справжнім сенсом людського життя та його нікчемними зовнішніми виявами.

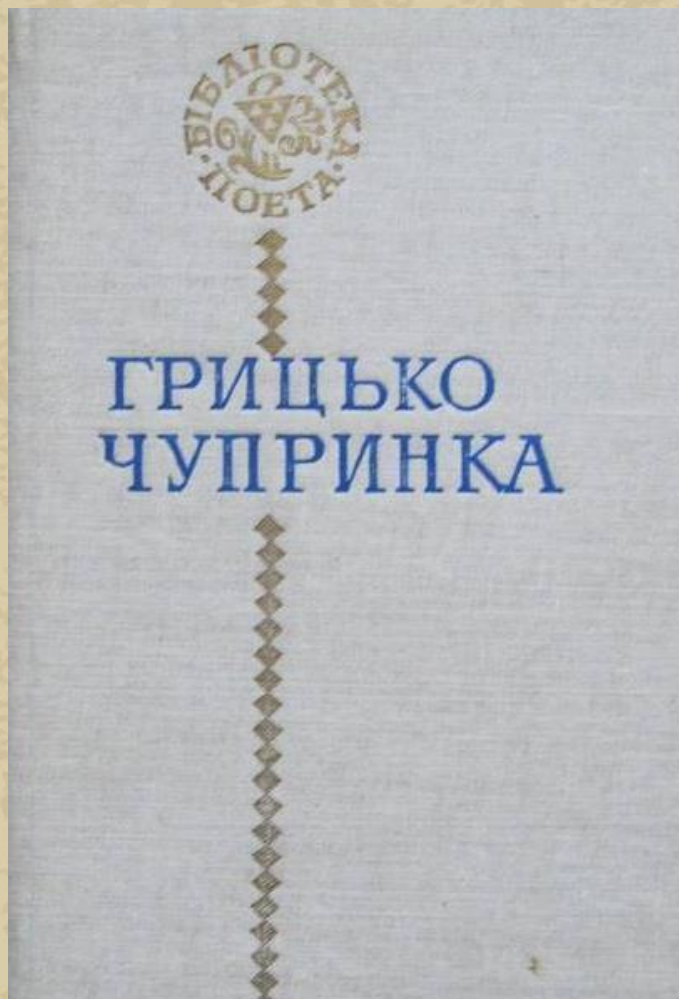
Підмогильний, В. Місто [Текст] : роман / В. Підмогильний ; упор. текстів та передм. Г. М. Кудрі. – Харків : Ранок: Веста, 2005. – 255 с.

«Написав «Місто», бо люблю місто і не мислю поза ним ні себе, ні своєї роботи. Написав ще й тому, щоб наблизити, в міру змоги, місто до української психіки, щоб сконцентрувати його в ній».

Валеріан Підмогильний (1929)

Вдумливе й уважне знайомство з романом «Місто» допоможе читачу повніше усвідомити природу людини, проблеми існування в місті, зрозуміти сенс життя.

*Чупринка, Г. О. Поезії [Текст] / Г. О. Чупринка. – Київ :
Радянський письменник, 1991. – 495 с.*

Творчість поета Грицька Чупринки (1879-1921) відома такими його збірками, як «Огнецвіт», «Метеор», «Ураган», «Сон-Трава», «Контрасти», що здобули популярність. Після трагічної загибелі його було вилучено з історії української літератури. Ця збірка містить усі його найкращі твори з великої спадщини.

Хвильовий Микола

Повість про санаторійну зону

Хвильовий, М. Вибрані твори [Текст] / М. Хвильовий ; упор. текстів, передм. та примітки О. В. Муслієнко. – Харків : Ранок. Веста, 2003. – 349 с.

Микола Хвильовий – одна з найтрагічніших постатей української літератури. Його твори пройняті романтикою і сумом, безпорадністю та абсурдом, що символізує приреченість суспільства на знищення через вплив на свідомість радянської верхівки.

Одна з найбільш яскравих його новел – «Повість про санаторійну зону». У творі символічно зображено тогочасне суспільство під гнітом комуністичної ідеології. Автор показав своє бачення суспільного ладу, описавши його у вигляді так званої санаторійної зони. Кожен тут – або пацієнт, або лікар, але не все так однозначно.

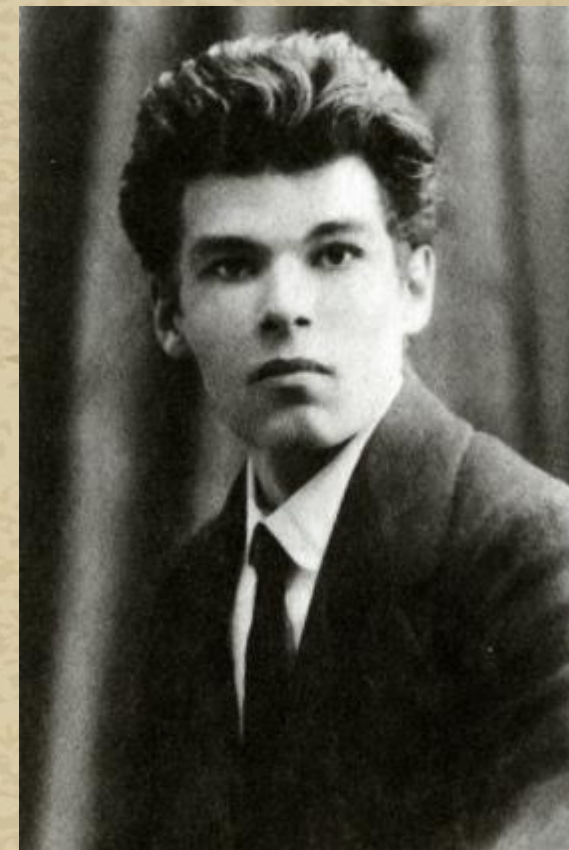

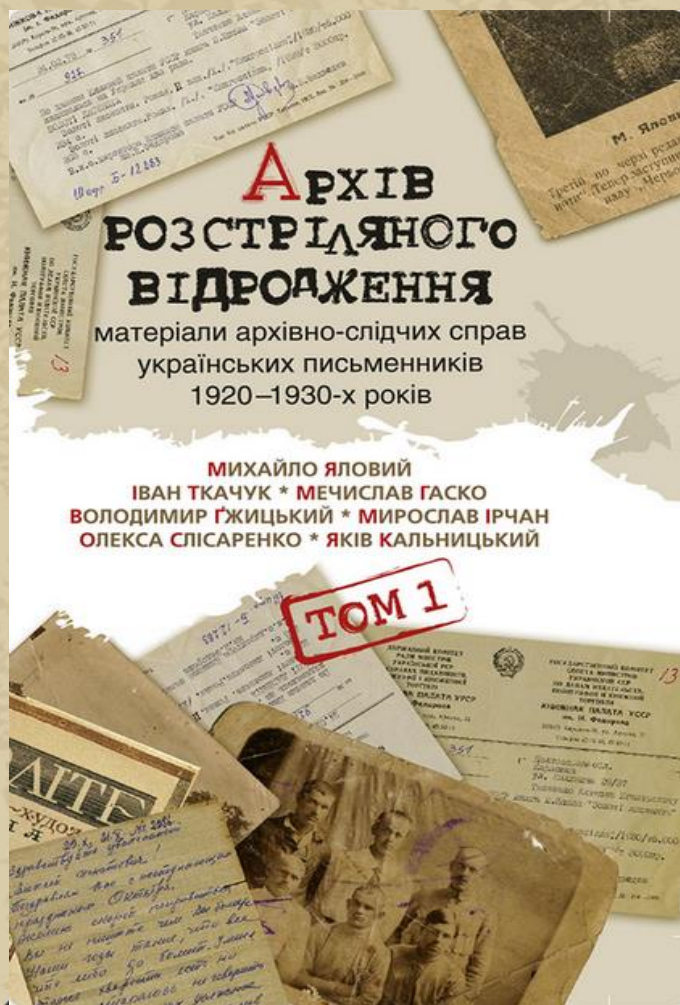

Семенко, М. Поезії [Текст] / М. Семенко. – Київ : Радянський письменник, 1985. – 311 с.

Михайль Семенко (Михайло Васильович Семенко) – поет, основоположник і теоретик українського футуризму (також відомого як панфутуризм), організатор футуристичних угруповань, редактор багатьох видань.

Модернізував українську лірику урбаністичною тематикою, сміливими експериментами з формою вірша, запровадив нові образи й створив слова, покликані підкреслити нову індустріалізовану добу. Загинув під час сталінського терору.

Архів Розстріляного відродження [Текст] : матеріали архівно-слідчих справ українських письменників 1920-1930-х років / упорядкування Олександра й Леоніда Ушкалових. – Київ : Смолоскип, 2010. – 453 с.

У книзі подано матеріали з архівно-слідчих справ семи українських письменників доби Розстріляного відродження: Мечислава Гаска, Володимира Гжицького, Мирослава Ірчана, Якова Кальницького, Олекси Слісаренка, Івана Ткачука й Михайла Ялового, – які зберігаються в архівах Харкова.

*Архів Розстріляного Відродження. Том 2. Лесь Курбас і театр «Березіль» :
Архівні документи (1927-1988) / упор., передм., комент. Ольги Бертелсен. –
Київ : Смолоскип, 2016. – 504 с.*

До другого тому увійшли архівні матеріали про видатного українського режисера, актора та теоретика театру Олександра Степановича Курбаса та його театр «Березіль». Документи розкривають нелегкі будні театру в його харківський період, стосунки між акторами, відношення влади до театру і його керівника. У книзі подано матеріали архівно-слідчої справи Курбаса та матеріали, пов'язані з його реабілітацією. Документи цієї колекції зберігаються в архівах Києва і Харкова. Більшість документів оприлюднено вперше.

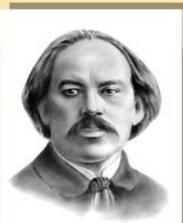

*Филипович, П. Поезії [Текст] / П. Филипович. – Київ :
Радянський письменник, 1989. – 196 с.*

Твори Павла Филиповича (1891-1937) – талановитого українського поета, представника «неокласиків» після репресії 1935 року не видавалися. Це перше найповніше видання, де вміщено твори із прижиттєвих збірок поета, а також маловідомі вірші та переклади.

ШКІЛЬНА ПРОГРАМА

Микола Вороний

ЄВШАН-ЗІЛЛЯ

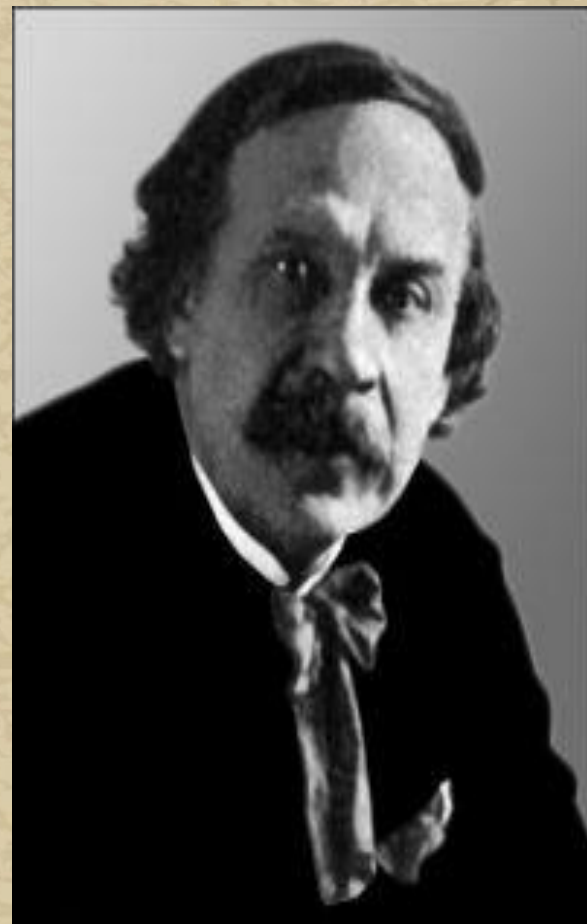

ЄВШАН-ЗІЛЛЯ

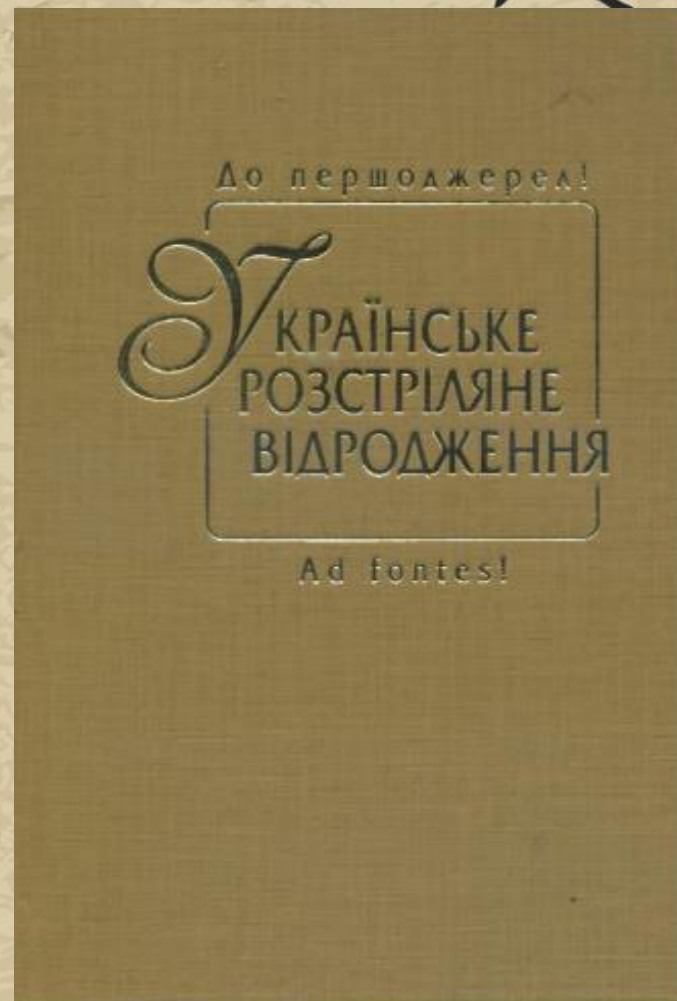
*Вороний, М. Євшан-зілля [Текст] / М. Вороний. – Київ :
Обереги, 1991. – 7 с.*

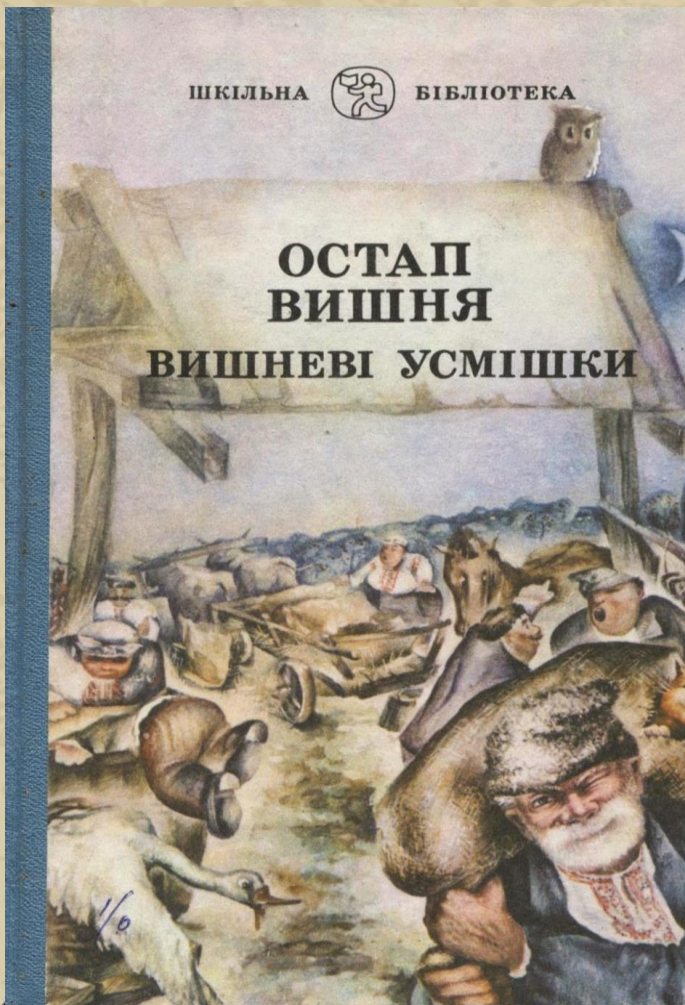
«Євшан-зілля» Миколи Вороного – символічна поема, навіяна літописною легендою про чудодійну траву-зілля євшан, яка повертає людям втрачену пам'ять. Головним героєм твору є син половецького хана, який виріс у неволі при дворі київського князя, але за допомогою чудодійного євшан-зілля згадав свій дім і батька.

Частині репресованих й переслідуваних представників української радянської інтелігенції, вдалось уникнути найвищої міри покарання і вижити в тюрмах і концтаборах. Причому декому з них вдалося навіть втекти з концтаборів (Іван Багряний).

Відбувши свій строк Остап Вишня став слухняним співцем сталінського режиму, а Борис Антоненко-Давидович, якого звільнили лише після реабілітації у 1957 році, до кінця життя залишався в опозиції до радянського режиму.

Вишня, О. Вишневі усмішки [Текст] : 1989-1956 / О. Вишня. – Одеса : Маяк, 1989. – 246 с.

Друкватися почав 1919 в українській пресі в Кам'янці-Подільському, а під псевдонімом Остап Вишня – у харківській періодиці з 1921.

У творах радянського сатирика й гумориста Остапа Вишні звеличувалася людина-трудівник, висміювалися негативні явища тогочасного періоду.

*Антоненко-Давидович, Б. Землею Українською [Текст] /
Б. Антоненко-Давидович. – Філадельфія : В-во «Київ», 1955. – 164с.*

Збірка літературних репортажів українського письменника й перекладача Бориса Антоненка-Давидовича (1899–1984) вийшла друком 1930 року та скоро була заборонена через початок репресій над автором. У виданні представлено репортажі з поїздок автора місцями колишньої Січі, через Дніпрові пороги, до могили Шевченка, в Умань, Коростень, а також нарис з тогочасного літературного життя. Обкладинку прикрашає дереворит українського графіка Олександра Рубана.

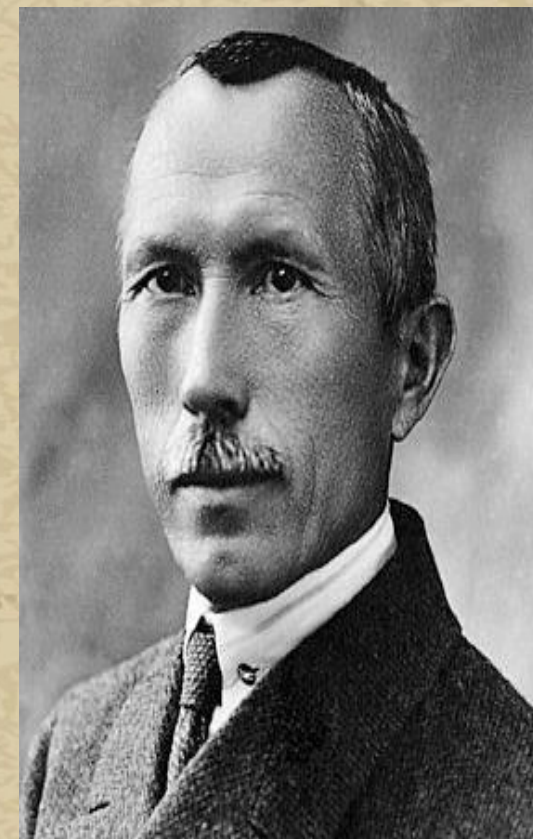

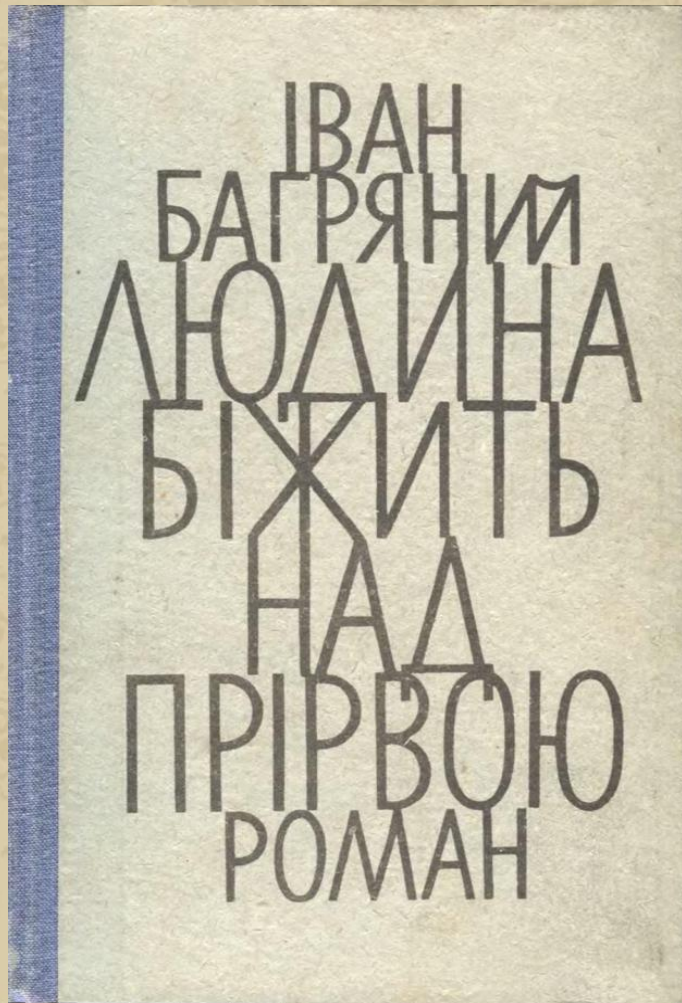
Капельгородський, П. Артезіан. Оборона Полтави [Текст] : романи / П. Капельгородський. – Київ : Радянський письменник, 1977. – 334 с.

До 1-го тому творів увійшли романи «Шурган» – з історії громадянської війни на Північному Кавказі, «Артезіан» – про освоєння суховійних пісків на Полтавщині в 30-х роках та «Оборона Полтави».

До 2-го тому – автобіографічна повість-хроніка «Записки семінариста» – про навчання в роменській бурсі і полтавській духовній семінарії та повість «Ашхаду».

Багряний, І. П. Людина біжить над прірвою [Текст] : роман / І. П. Багряний. – Київ : Український письменник, 1992. – 292 с.

«Людина біжить над прірвою» (1948-1949) – роман-тріумф людської гідності на іспиті людини в межевій ситуації боротьби і страждань серед нелюдської дійсності. Герой роману молодий українець архітектор Максим Колот у воєнний 1943 рік опиняється між життям і смертю, між двома воюючими арміями. Ці фронти – фашистський і радянський – захоплюють у своє нещадне коло людину, наче «піщинку», намагаючись стерти її з життя, але Людина підхоплюється, зривається силою своєї віри і перемагає. Іван Багряний показує що може Людина, коли вона не «хробак», не «равлик», чи безвільна «піщинка», а таки справжня Людина, неповторна людська одиниця. Зображуючи приниження і страждання, Багряний викриває війну, як антиприродну, яка несе загибель культурі, цивілізації, всьому людству.

Третю умовну групу складають ті діячі культури, які unikли репресій, але через те, що їхній доробок теж був далеким від соцреалізму і вузьких партійних рамок, він був також засуджений радянською владою. Творчість письменників теж заборонялась й замовчувалась, твори вилучались і знищувались. Переважна більшість авторів померла ще до розгортання масових репресій (Леонід Чернов, Олександр Богомазов, Гнат Михайличенко). Дехто врятувався завдяки тому, що відійшов від активної діяльності, як наприклад Марія Галич. Дуже небагатьом вдалось вчасно емігрувати (Юрій Клен).

Драй-Хмара, М. Вибране [Текст] : поезії та переклади / М. Драй-Хмара. – Київ : Радянський письменник, 1969. – 137 с.

У книжці зібрано творчий доробок поета Михайла Драй-Хмари (1889-1939), глибоко самобутнього майстра слова, чия оригінальна поезія та переклади належать до найцікавіших сторінок українського літературного процесу 20-х – початку 30-х років. Книжка містить також літературознавчі праці.

ЧУДАКИ ПРИКРАШАЮТЬ СВІТ

Чернов (Малошийченко), Л. Чудаки прикрашають світ [Текст] / Леонід Чернов (Малошийченко). – Київ: Темпора, 2021. – 684 с.

«Чудаки прикрашають світ» – найповніше зібрання прози письменника, мотоцикліста і чудака Леоніда Чернова (Малошийченка). До книжки ввійшли тексти різних жанрів і настроїв: художня автобіографія, репортаж про пів довколасвітню подорож «125 днів під тропіками», повість «Людина з іншої планети», гумористичні оповідання, дотепний poradnik «Подарунок молодим кінематографістам». У розділі «Поза збірками» вперше зібрано всі тексти, що їх Леонід Чернов написав для різних часописів, зокрема для журналів «Червоний перець» і «Авангард».

Клен, Ю. Вибране [Текст] / Ю. Клен. – Київ : Дніпро, 1991. – 462 с.

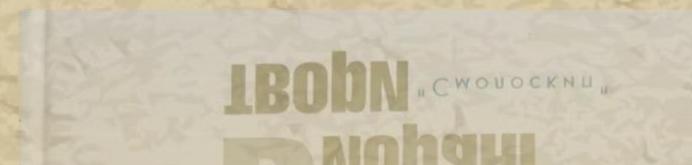

Освальд Бурггардт (1891-1947) – поет, перекладач, літературний критик. Свої твори публікував під псевдонімом Юрій Клен. Письменник синтезував творчі принципи київських неокласиків та ідейно-художні шукання поетів «празької школи». Автор поєднув в єдиному естетичному вимірі трагічну античність, героїзм середньовічної лицарської доби та князівсько-гетьманську українську традицію. Зміст: збірка Каравели (1943), епопея «Попіл імперій» (1943–1947), поема «Прокляті роки» (1937). Трагічне знищення української культури в добу сталінізму, нелюдська жорстокість другої світової війни – центральні теми цих творів. Також представлено чисельні поетичні переклади – Шекспіра, Байрона, Шеллі, Лермонтова, Верлена, Рембо, Рільке тощо. Також подані сонети написані російською і переклади українською німецькомовних творів. Перше видання в Україні після 1920-х років.

Шпол, Ю. Вибрані твори [Текст] / Ю. Шпол. – Київ : Смолоскип, 2007. – 531 с. : іл. – (Розстріляне Відродження).

У книзі подано основну частину творчого доробку Юліана Шпола (Михайла Омеляновича Ялового) (1895–1937) – поета, прозаїка, драматурга, видатного організатора літературного життя в Україні 1920-х років, першого президента ВАПЛІТЕ. Славний роман «Золоті лисенята», драма «Катіна любов або будівельна пропаганда», оповідання, публіцистика та переважна більшість поезій Юліана Шпола від часу прижиттєвих видань вперше представлені українському читачу.

ГРИГОРІЙ КОСИНКА

ЗАКВІТЧАНИЙ
СОН

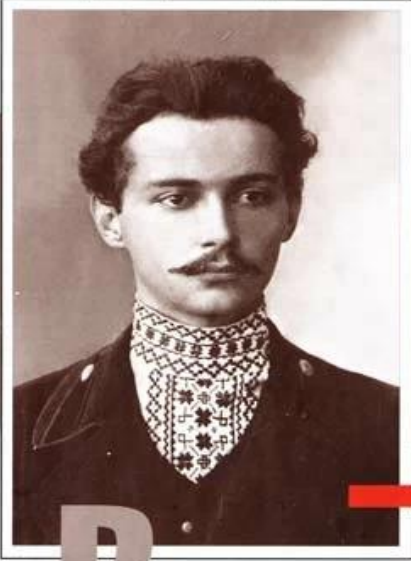
Косинка, Г. Заквітчаний сон [Текст] : оповідання, спогади про Григорія Косинку / Г. Косинка. – Київ : Веселка, 1990. – 283 с.

Твори молодого новеліста, одного з фундаторів імпресіонізму в новій українській літературі були причиною його арешту, а згодом і розстрілу. Письменника не стало 18 грудня 1934 року. Його доробок складає низка оповідань. Обдарований учень Василя Стефаника й Володимира Винниченка «гарно списав» події громадянської війни та пожовтневого села в Україні. Книжка завершується спогадами про Григорія Косинку.

Розстріляне
Відродження

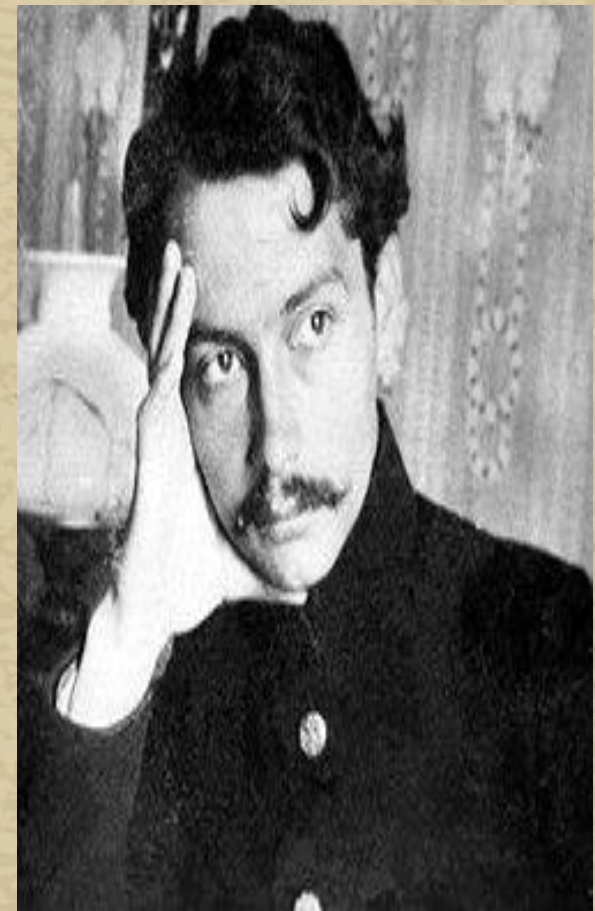
Володимир Свідзінський

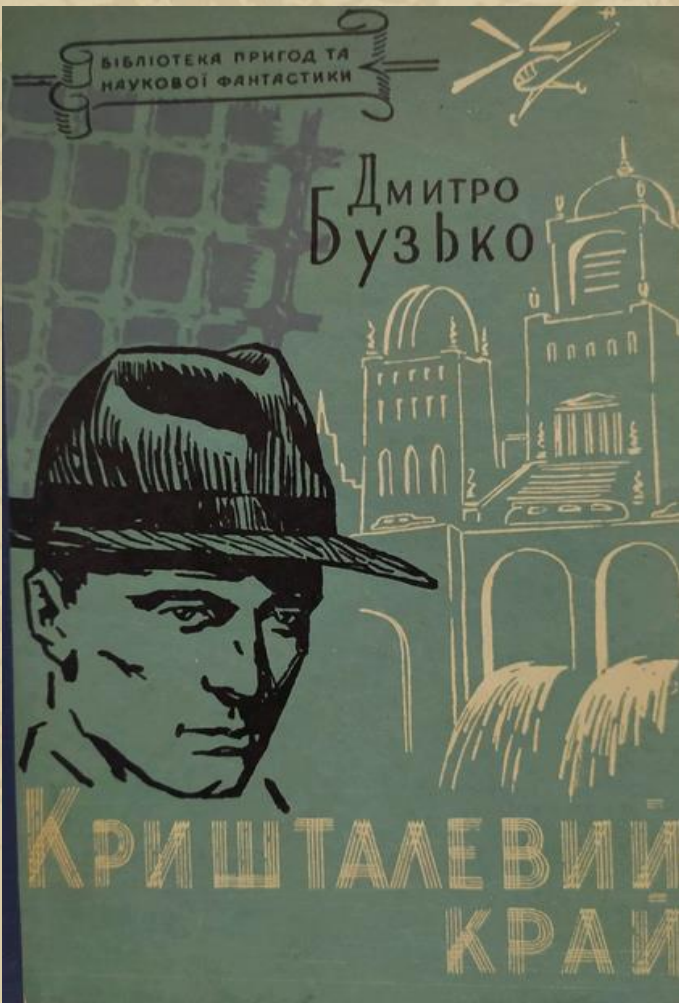

**Вибрані
твори** "Смолоскип"

Свідзінський, В. Вибрані твори [Текст] / В. Свідзінський ; упоряд. Е. Соловей. – Київ : Смолоскип, 2011. – 499 с.

Поетичний доробок Володимира Свідзінського (1885-1941) видало видавництво «Смолоскип» у серії «Розстріляне Відродження». Поет за життя не був поцінований владою. Після загибелі тривалий час перебував у забутті. Творчість письменника повертається в українську літературу як одна з найяскравіших і першорядних зірок. Крім оригінальної авторської спадщини, видання містить літературно-критичні статті й спогади, присвячені поету, а також бібліографію та цікаві фотоматеріали.

Бузько, Д. Кришталевий край [Текст] : роман / Д. Бузько. – Київ : Молодь, 1959. – 139 с.

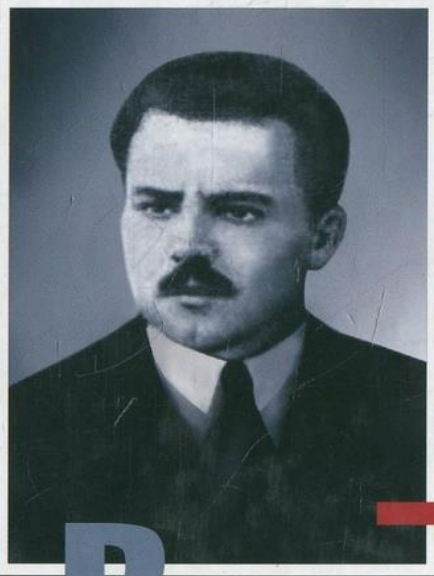
В художньому плані роман «Кришталевий край» є типовим для радянської виробничої фантастики 1920-х–1930-х років. Персонажі розкриті поверхово, їх представлено своєрідними соціальними ярликами. Хтось із них «великий буржуа», інший – «дрібний буржуа», третій – «вчений-романтик». Нічого не відомо про внутрішній світ героїв. Сюжет описаний схематично. Вчинки і діалоги героїв нерідко награні та неправдоподібні.

Роман ділиться на дві відверто нерівноцінні частини. Перша схожа на гостросюжетний триллер, друга – на агітацію для занять із політпросвіти.

Розстріляне
Відродження

Олекса Слісаренко

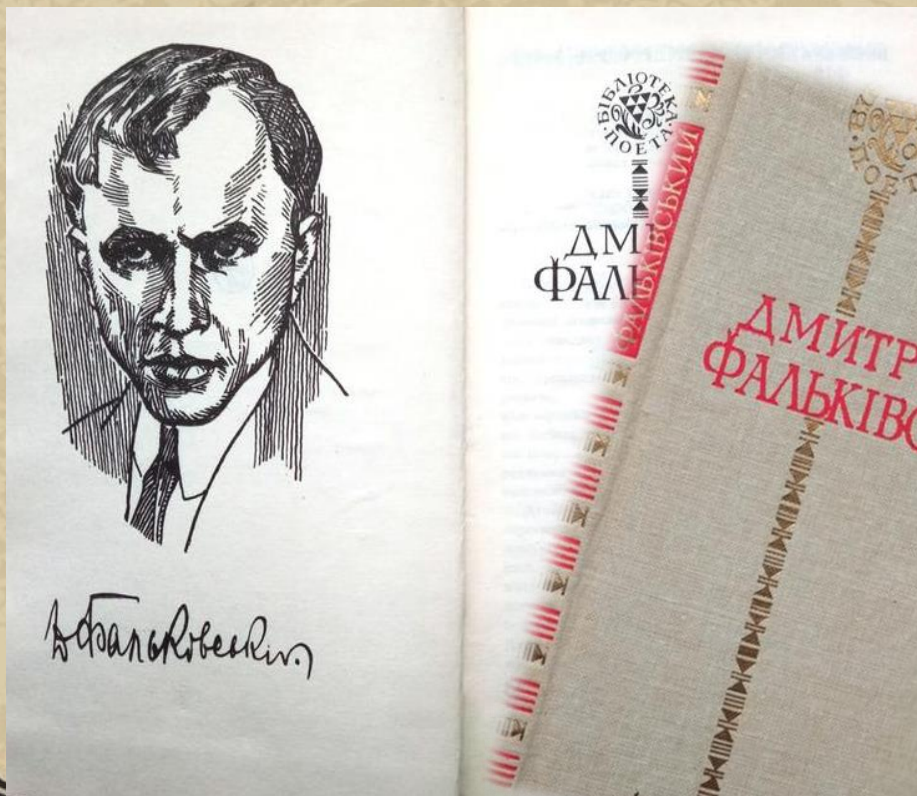

Вибрані
твори "Смолоскип"

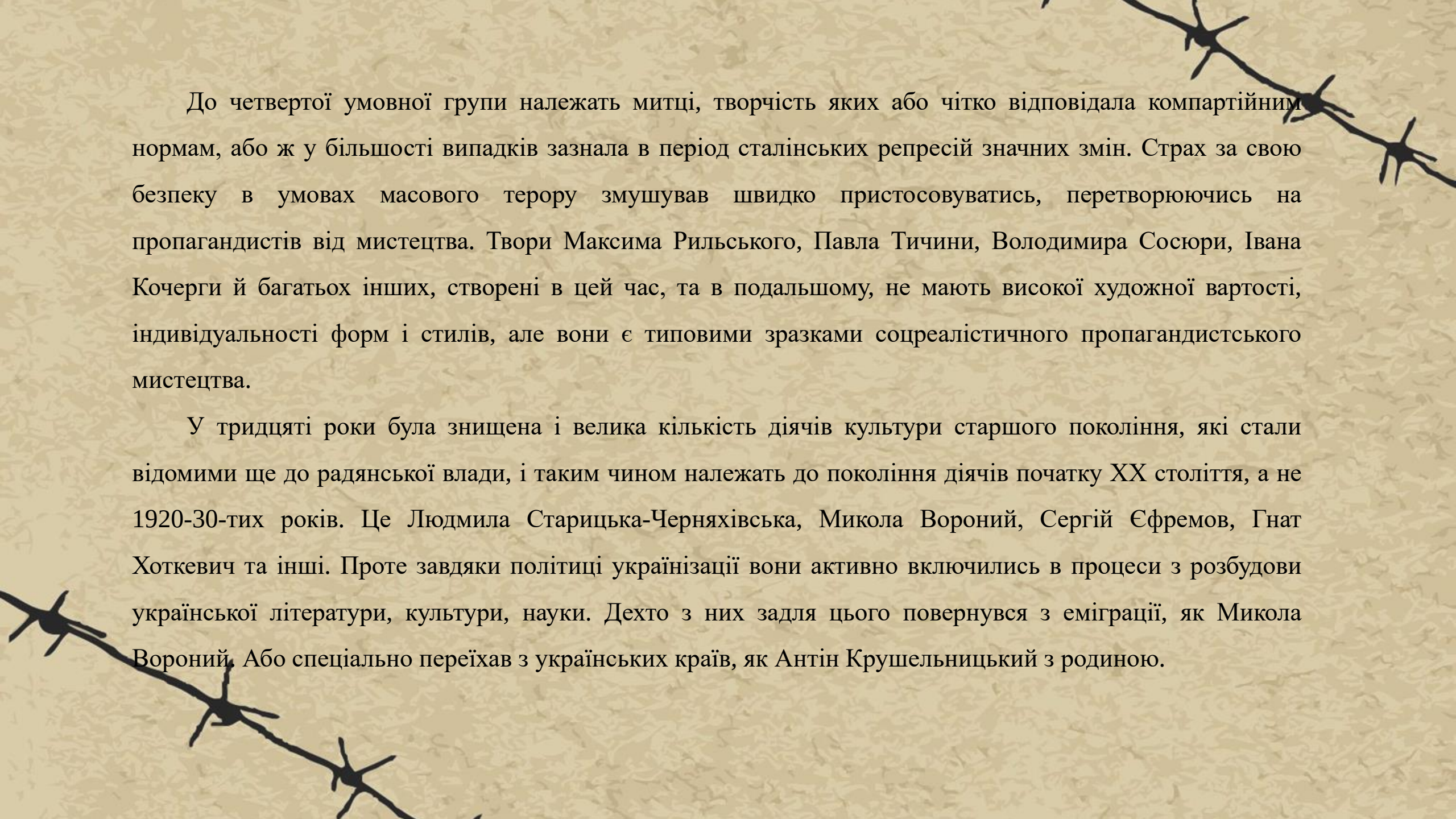
*Слісаренко, О. Вибрані твори [Текст] / О. Слісаренко ; упоряд. В. Агеєва.
– Київ : Смолоскип, 2011. – 870 с. – (Розстріляне Відродження).*

Вибрані твори Олекси Слісаренка (1891-1937) – прозаїка, майстра гостросюжетної психологічної новели, а згодом роману й повісті, що починав як поет-символіст. Письменник підписував маніфести футуристів і конструктивістів, одстоював чисте мистецтво, сповідував авангардистську деструкцію, почергово був членом «Комкосмосу», «Аспанфуту», «Комункульту», «Гарту», ВАПЛІТЕ, «Техно-мистецької групи А». Також до видання увійшли спогади про письменника та статті критиків 1920-х рр. і сучасних дослідників.

Фальківський, Д. Поезії [Текст] / Д. Фальківський. – Київ : Радянський письменник, 1989. – 175 с.

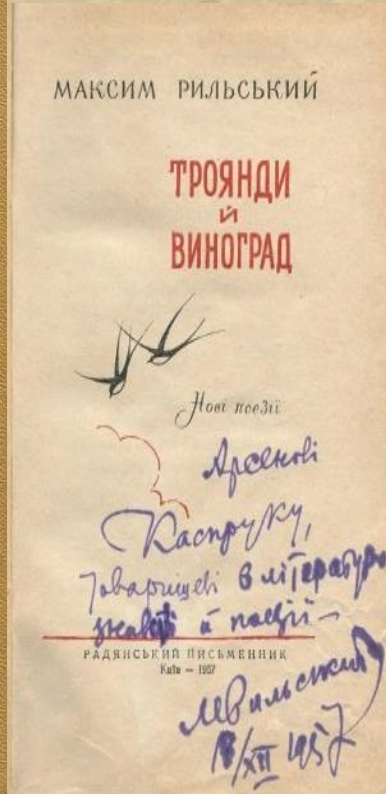
Відомий український поет 20-х років Дмитро Фальківський (1898–1934) став жертвою перших сталінських репресій, і все ж він встиг розкрити талант тонкого, глибокого лірика. Книжка містить все краще із творчої спадщини поета, вірші прижиттєвих збірок «Обрії», «На пожарищі», «Полісся», кілька цікавих поем, а також окремі вірші.

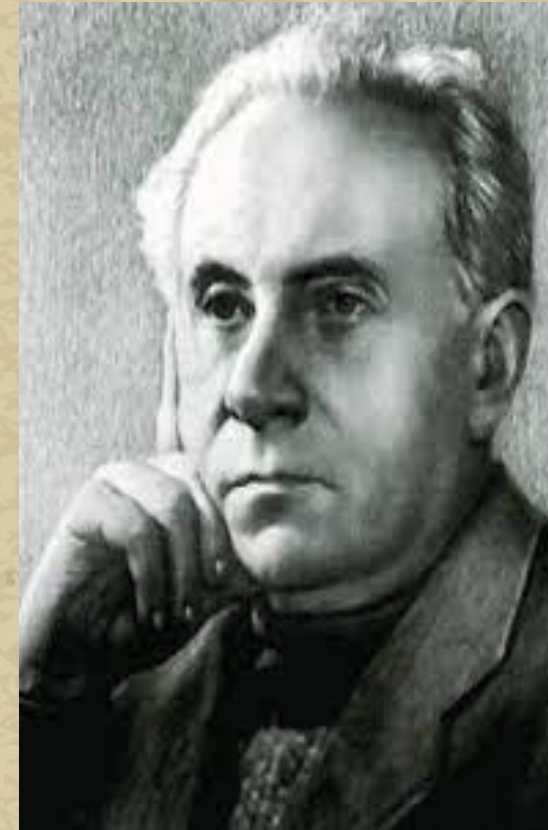
До четвертої умовної групи належать митці, творчість яких або чітко відповідала компартійним нормам, або ж у більшості випадків зазнала в період сталінських репресій значних змін. Страх за свою безпеку в умовах масового терору змушував швидко пристосовуватись, перетворюючись на пропагандистів від мистецтва. Твори Максима Рильського, Павла Тичини, Володимира Сосюри, Івана Кочерги й багатьох інших, створені в цей час, та в подальшому, не мають високої художньої вартості, індивідуальності форм і стилів, але вони є типовими зразками соцреалістичного пропагандистського мистецтва.

У тридцяті роки була знищена і велика кількість діячів культури старшого покоління, які стали відомими ще до радянської влади, і таким чином належать до покоління діячів початку ХХ століття, а не 1920-30-тих років. Це Людмила Старицька-Черняхівська, Микола Вороний, Сергій Єфремов, Гнат Хоткевич та інші. Проте завдяки політиці українізації вони активно включились в процеси з розбудови української літератури, культури, науки. Дехто з них задля цього повернувся з еміграції, як Микола Вороний. Або спеціально переїхав з українських країв, як Антін Крушельницький з родиною.

Рильський, М. Троянди й виноград [Текст] : нові поезії / М. Рильський. – Київ : Рад. письменник, 1957.

Збірка «Троянди й виноград» (1957) була однією з тих поетичних книжок, які відкривали новий період у розвитку всієї української літератури. Вся книга осяяна отим світлом, що характеризувало лірику «Синьої далечини». В ній зібрані кращі твори Рильського неокласицистичного етапу його творчості. Через символічні образи троянд і винограду глибоко й поетично розкрито радість повнокровного буття людини. Мудро показано, в чому полягає смисл, глибина її щастя.

Тичина, П. Чуття єдиної родини [Текст] / Павло Тичина. – Київ : Держ. літ. вид-во, 1938. – 116 с.

Перше видання однієї із витриманих у дусі соціалістичного реалізму поетичних збірок Павла Григоровича Тичини – «Чуття єдиної родини». Книга вийшла друком у 1938 році у Києві. Відкриває видання вірш із однойменною назвою, представлено поетичні твори, написані переважно у 1937–1938 роках, вміщено уривки поем. Опубліковано уривок драми «Кінець феодала» і прозовий твір про Котовського.

Сосюра, В. Розстріляне безсмертя [Текст] : поеми / Володимир Сосюра ; прим. Сергія Гальчика. – Київ : Знання, 2010 . – 336 с.

Володимир Сосюра закінчив роботу над поемою 1960 року, розпочав в довоєнний час і опублікував у 1988 році. Поема багата на проникливі характеристики, які автор дає друзям і знайомим, і які разом з оцінкою власних вчинків і почуттів відтворюють духовний образ трагічного часу.

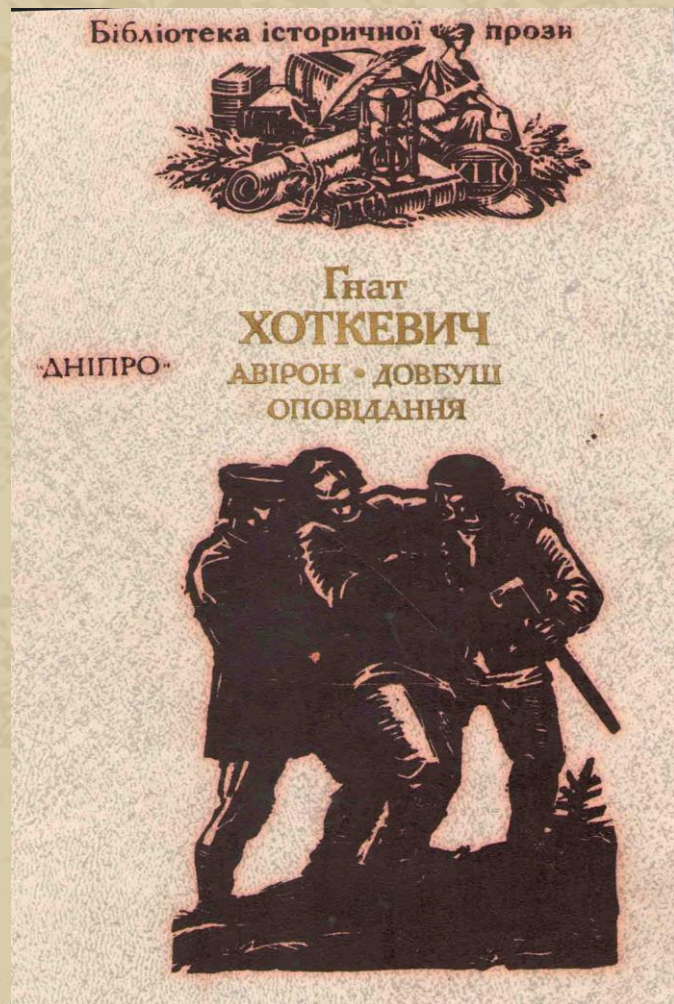

Йогансен, М. Поезії [Текст] / М. Йогансен. – Київ : Радянський письменник, 1989. – 196 с.

МАЙК
ЙОГАНСЕН

Твори Майка Йогансена не видавалися понад 50 років з часу написання. Тому викликає зацікавленість його книга «Поезії». До збірки увійшли вірші різних років, авторські передмови до книжок поезій, відповідь на анкету «Універсального журналу» (1929) («Ледачий автор») та автобіографія.

Хоткевич, Г. Авірон . Довбуш [Текст] : повісті, оповідання / Г. Хоткевич. – Київ : Дніпро, 1990. – 559 с.

У книзі вміщено кращі твори письменника на історичну тематику. Вперше повністю опубліковано повість «Довбуш», в якій реалістично зображено життя гуцулів у першій половині XVIII ст. До видання увійшли також оповідання, уривок з незавершеного роману «Берестечко» та повість «Авірон» за біблійським сюжетом.

Епiк, Гр. Д. Перша весна [Текст] : роман / Гр. Д. Епiк. – Київ : Днiпро, 1971. – 340 с.

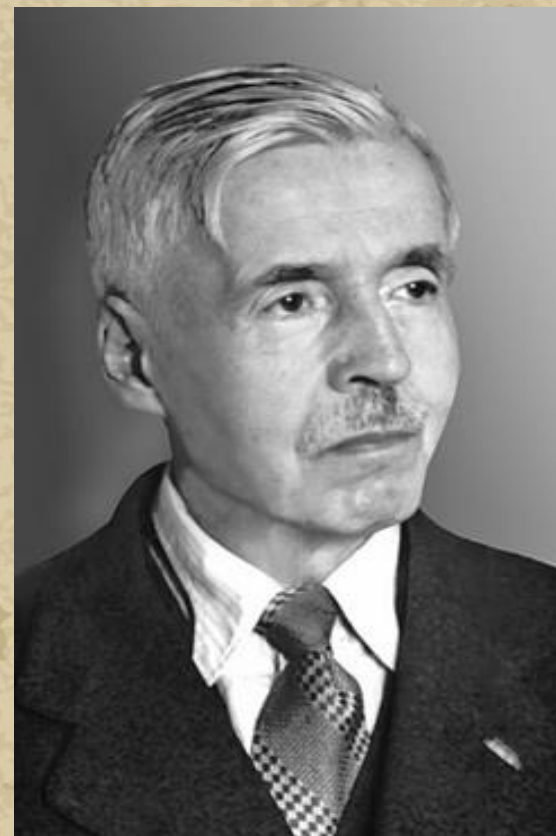

У книзі представлено четверте скорочене видання роману «Перша весна», написане українським письменником Григорієм Епіком (1901–1937). Пролеткультівцям докоряли, що вони не видали жодної книжки про колективізацію. Це зачепило Епіка і в нього виникла ідея написати на цю тему роман. Спочатку твір було оцінено позитивно, але за кілька місяців атмосфера змінилась – роман назвали антипартійним, адже автор показав колективізацію не як добровільний процес, а як процес примусу і терору. Наприкінці видання вміщено перелік книжок Григорія Епіка, що були видані на початку 1930-х років і готувались до друку.

Кочерга, І. А. Свіччине весілля [Текст] : драматична поема / І. А. Кочерга. – Київ : Дніпро, 1982. – 211 с.

Драматичну поему «Свіччине весілля» створено в 1930 році. Приводом до її написання став такий факт: знайомлячись з історичними матеріалами про минуле українського народу, Іван Кочерга натрапив на 2 грамоти литовських князів, які панували на загарбаних землях Києва кінця XV – початку XVI ст., де йшлося про заборону для простих людей користуватися світлом у своїх оселях. У передмові до свого твору письменник підкреслював, що заборона існувала щонайменше 15 років і у грамотах згадувалося невдоволення киян з цього приводу. У творі історія повстання ремісників – художній домисел.

***Виставку підготувала:
бібліотекар 2 категорії
Жук М. М.***